

respekteret, er loven om offentlighed i forvaltningen.

Jeg vil godt igen – jeg tror, jeg har gjort det før over for Folketinget – men igen have fornøjelsen af at læse op, hvad forhenværende justitsminister Erik Ninn-Hansen skrev, da man sidste gang reviderede offentlighedsloven.

Der står her:

»Den nye lov om offentlighed i forvaltningen har til formål at sikre borgerne og pressen mulighed for at følge med i, hvad der sker i den offentlige forvaltning. Reglerne om offentlighed i forvaltningen skal ikke alene medvirke til at skabe interesse for offentlige anliggender, men også medvirke til at øge tilliden til den offentlige forvaltning.

Reglerne giver således den enkelte borger og pressen adgang til at følge med i og dermed føre kontrol med, at alt går rigtigt til under forvaltningens udførelse af dens opgaver.

Jeg vil også gerne fremhæve, at offentlighedsordning er af særlig betydning for pressens nyhedstjeneste. En almindelig adgang til at blive gjort bekendt med dokumenter inden for de forskellige forvaltningsgrene stiller et omfattende nyhedsmateriale til pressens rådighed, der kan medvirke til, at pressen kan informere offentligheden på et rigtigt, faktisk grundlag.

Som det er fremhævet i loven og i vejledningen, er offentlighedsloven en minimumslov. Loven er ikke til hinder for, at en offentlig forvaltning giver aktindsigt i videre omfang eller giver flere oplysninger til pressen og andre, end det følger af selve loven, når blot det sker uden at krænke myndighedernes tavshedspligt.«

Sådan skriver altså Erik Ninn Hansen.

Når man derefter ser, hvad der sker i den faktiske offentlighedsforvaltning, kan man se: I den lov, vi har til behandling nu, står der i bemærkningerne til § 19 – hvor jeg skal sige, at det heroisk er lykkedes vores trafikminister dog at få lidt af det ind, dog at få lidt af det ind; men så har det dér Trafikministerium, som jo altså på en eller anden måde ikke rigtig er vant til at tænke i de her baner, skrevet, at når det kunne give noget bøv, så har de brugt det dér vidunderlige udtryk »fundet naturligt« – at de derfor har »fundet det naturligt« at undtage de dele af DSB's virksomhed, som ikke bare sådan er tvunget med. Jeg vil sige, at det, der er »naturligt« i Trafikministeriet, gælder også i andre ministerier; de skal ikke skamme sig alene, der er bredt selskab dér.

Vi har så haft fat i denne her sag. Justitsministeriet, som jo slet ikke bryder sig om, hvad deres forgængere har skrevet – jeg ved ikke hvem det er, jeg går ud fra, det er Ninn-Hansen selv, der har ført det i pennen, for jeg har ikke kunnet finde nogen derovre siden hen, der har været særlig begejstret for den tekst – men de har så også skrevet, at da der jo ofte vil være problemer her, så har man fundet – de skriver dog ikke »naturligt« – men så har de skrevet, jeg tror, det er »mest hensigtsmæssigt«. Og det er jo også rigtigt, at det er besværligt med al det her demokrati, det var nemmere, at . . . Så dér har man så igen lavet sådan en gummielastikumfortolkning.

Det gav jo anledning til, at vi så havde ministeren i samråd, og jeg skal igen sige til ministerens helt uindskrænkede ros: Hun har kæmpet tappert. Men hun har været oppe imod ganske seje sager, så det dér at komme igennem så nedgroede og indgroede traditioner – f.eks. har de ikke fortalt hende over i Trafikministeriet, og jeg kan ikke forlange, at ministeren skal vide det uden videre, at dette, at et aktieselskab, et offentligt ejet aktieselskab, ikke automatisk er omfattet af offentlighedsloven, betyder ikke, at det så automatisk aldrig skal med ind i den.

Der står udtrykkeligt i offentlighedslovens § 1, stk. 2, at ministeren kan tilkendegive, hvis det skal være med.

Det skal siges, at der er ganske få ministre, der har fået den tilbøjelighed; de har næsten altid tilkendegivet, at det var mest – og så var det »naturligt« eller »hensigtsmæssigt« eller »lettest«, eller hvad ved jeg, at holde det uden for.

Men jeg vil bare lige fortælle, at ifølge offentlighedsloven er der altså god mulighed for en tapper minister til at sige: Det her hører med. Jeg kan forstå, at ministeren ikke engang har haft det redskab i hånden, da hun kæmpede igennem, at A/S S-tog kom ind under det. Hun var ikke blevet klar over, hvor gode våben hun havde. Hun har kæmpet tappert med de bare næver og har jo sådan nogenlunde vundet den her sag. Og det skal hun så også have ros for.

Længere kunne vi næppe komme i denne tid og under de vilkår. Og jeg vil bare her så kvittere for, at ministeren i det aller-, allersidste anspændte forsøg har lavet en redegørelse til Trafikudvalget, hvor hun udtrykkelig præciserer, hvor lidt det drejer sig om, at der hermed er undtaget. Jeg håber, at det er en ny og god tradition ovre i det ministerium. Det er helt nyt for